

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАГМАЛІНГВІСТИКИ
[CURRENT ISSUES IN PRAGMALINGUISTICS /
АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ПРАГМАЛИНГВИСТИКИ]

УДК 811.133.1'371

Стаття надійшла до редакції [Article received /

Статья поступила в редакцию] – 23.07.2019 р.

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism / Проверено на плагиат] – 27.07.2019 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text / Оригинальность текста] – 97.31 %

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2020.37.10>

МАРКОВАНІ ТА НЕМАРКОВАНІ АТРИБУТИВНІ КОНСТРУКЦІЇ У
СКЛАДІ ВТОРИННОГО ПРЕДИКАТА У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Юлія Любомирівна Зелена (м. Львів, Україна)

zelena_j@ukr.net

Асистент кафедри французької філології

Львівського національного університету імені Івана Франка

(Міністерство освіти і науки України)

79000, м. Львів, вул. Університетська, 1

Статтю присвячено дослідженню маркованих та немаркованих атрибутивних конструкцій, враховуючи вплив механізмів семантичного трансферування, зважаючи на їх продуктивний потенціал. Виконано структурно-семантичну характеристику видів атрибутивних конструкцій з огляду на дві вихідні теорії – врахування статусу референта та актуального членування речення. Проведено самостійне дослідження взаємозв'язків між проявами предикації та семантико-синтаксичною структурою речення, завдяки визначенню валентних властивостей атрибутивних дієслів. Описано та унаочнено відмінності між різними типами конструкцій з атрибутивним додатком та встановлено, що існує прямий зв'язок між типом атрибутивних речень й появою предикативних відносин.

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

Ключові слова: марковані та немарковані конструкції, інформаційна структура речення, статус референта, неозначена та означена номінальна синтагма, актантний вузол, предикативний фокус, складний вторинний предикат.

MARKED AND NON-MARKED ATTRIBUTE STRUCTURES WITHIN A SECONDARY PREDICATE IN THE FRENCH LANGUAGE

Iuliia L. Zelena (Lviv, Ukraine)

zelena_j@ukr.net

Assistant Professor Postgraduate Student
at the Department of French Philology
Lviv National University named after Ivan Franko
(Ministry of Science and Education)
79000, Lviv, Universytetska Str. 1

The article is devoted to the study of marked and unmarked attributive constructions, considering the influence of semantic transfer mechanisms, taking into account their productive potential. Structural and semantic characterization of types of attributive constructions is performed in light of two initial theories – in view of referent status and actual sentence fragmentation. An independent research of relations between predication manifestations and the semantic and syntactic structure of a sentence has been performed by determining the valence properties of attributive verbs. The distinction between different types of constructions with the attribute complement is described and it is specified that there is a direct correlation between the type of attributive sentences and the emergence of predicative relation. The article is dedicated to the analysis of modification of the information structure and the status of the referent in sentences containing attributive object. Given the types of interpretation of attributive sentences and, based on the results of contextual analysis, it became possible to prove that change of argumentative structure in verbal group gives a reason to treat attributive verb with elements SN2 and X as a predicative focus of the sentence and permit to consider it as the complex secondary predicate.

Keywords: marked and unmarked constructions, sentence information structure, definite and indefinite nominal syntagm, actant node, predicative focus, complex secondary predicate.

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atrybutyvi konstrukcii u skladi vtorynnogo predykata u francuz'kij movi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

МАРКИРОВАННЫЕ И НЕМАРКИРОВАННЫЕ КОНСТРУКЦИИ В СОСТАВЕ ВТОРИЧНОГО ПРЕДИКАТА ВО ФРАНЦУЗСКОМ ЯЗЫКЕ

Юлия Любомировна Зеленая (г. Львов, Украина)

zelena_j@ukr.net

Ассистент кафедры французской филологии
Львовского национального университета имени Ивана Франко
(Министерство образования и науки Украины)
79000, г. Львов, ул. Университетская, 1

Статья посвящена исследованию маркированных и немаркированных атрибутивных конструкций, учитывая влияние механизмов семантического трансферирования, рассматривая их продуктивный потенциал. Выполнена структурно-семантическая характеристика видов атрибутивных конструкций, беря во внимание две исходные теории – учета статуса референта и актуального членения предложения. Проведено самостоятельное исследование взаимосвязей между проявлениями предикации и семантико-синтаксической структурой предложения, благодаря определению валентных свойств атрибутивных глаголов. Описаны и показаны различия между различными типами конструкций с атрибутивным дополнением и установлено, что существует прямая связь между типом атрибутивных предложений и появлением предикативных отношений.

Ключевые слова: маркированные и немаркированные конструкции, информационная структура предложения, статус референта, неопределенная и определенная номинальная синтагма, актантный узел, предикативный фокус, сложный вторичный предикат.

ВСТУП

З урахуванням досягнень сучасних лінгвістичних теорій та з огляду на засади когнітивної та інтерпретаційної лінгвістики, переглядається роль змістового аспекту мовлення, враховуючи комунікативні інтенції мовця та перехід до семантико-функціонального осмислення синтаксису. Речення за участю атрибутивних конструкцій, у яких реалізується вторинна

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

**PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHIVISTYKY]**

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

предикація, є результатом складних процесів, які супроводжуються змінами як семантико-синтаксичних зв'язків між компонентами мовленнєвої структури, так і прагматичних аспектів їх реалізації у мовленні.

Визначення передумов виникнення предикативних зв'язків у мовних конструкціях, з метою встановлення можливості існування валентних обмежень та зв'язку між змістовим наповненням дієслів, становить мету та завдання сучасних мовознавчих розвідок. Відтак, різноманітні прояви та втілення предикації знаходяться у центрі сучасних підходів до питання дослідження особливостей предикативної структури речення, аналізу різних форм предикації та їх впливу на реорганізацію аргументативної структури. Зокрема, йдеться про праці: Ж. Альбреспіта, Р. Друетти, А. Лемарешаля, Ж. Гард Тамін, Е. Гаву і М. П'єрарда, Ж.-М. Мерль Ж. Франсуа і М. Сенешаля, монографії П. Кадіо, Ж.-К. Каліфі, Л. Меліса, Ф. Міллера, К. Мюллера.

Актуальність теми дослідження зумовлена потребою розширити розуміння вторинної предикації, шляхом визначення маркованих та немаркованих структур у складі атрибутивних конструкцій та довести взаємодоповнюючий вплив категорій предикативності та атрибутивності в мові.

Метою дослідження є проведення комплексного аналізу маркованих та немаркованих атрибутивних конструкцій для виявлення їх продуктивного предикативного потенціалу в сучасній французькій мові, з опертям на теорію валентності, дієслівної семантики та вторинної предикації.

Об'єктом дослідження є мовні конструкції за участю атрибутивного (не)прямого додатка в контексті формування предикативних зв'язків.

Предметом дослідження є аспекти виникнення атрибутивних та предикативних зв'язків при формуванні атрибутивних комплексів (маркованих та немаркованих атрибутивних конструкцій), враховуючи вплив механізмів семантичного трансферування, зважаючи на їх продуктивний потенціал.

Фактичний матеріал дослідження становили близько 250 фразових одиниць, дібраних методом суцільної вибірки з порталу Національного центру

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atrybutywni konstrukcii' u skladi wtorynnogo predykata u francuz'kij mowi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[ПРОБЛЕМЫ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ И КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКИ]Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
[Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина]<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

текстових та лексичних ресурсів (Centre National de Ressources Textuelles et Lexicales – CNRTL), з баз даних *Frantext* та *TLFi* (Trésort de la langue française informatisé).

Наукова новизна визначається ступенем систематизації та глибини дослідження семантико-функціональних особливостей атрибутивних конструкцій в площині дослідження їх комунікативної та прагматичної природи.

Різноманіття форм, якими представлені конструкції за участі атрибутивного додатка (далі АД) та їх продуктивний потенціал, на жаль, не достатньо розглянуто в повному обсязі. Саме тому, в межах даної статті, вважаємо за необхідне поглибити вивчення питання типології конструкцій з АД (не)прямого додатка, беручи до уваги особливості селективного відбору класу іменної синтагми АД додатка (*SN2*). У якості вихідних тез для аналізу, ми обрали загальну класифікацію атрибутивних речень Ф. Хігінса [6] та дві теорії – врахування статусу референта та актуального членування речення. Вважаємо, що для досягнення поставлених цілей нашого дослідження, доцільно буде провести загальну розвідку типології атрибутивних конструкцій, з точки зору теорії предикації.

Передусім, розглянемо особливості типології атрибутивних речень та врахуємо аналіз статусу референта. Згідно класифікації дослідника Ф. Хігінса [6], йдеться про чотири основних типи атрибутивних речень: предикативні, оцінкові, ідентифікуючі та визначення. При аналізі типів атрибутивних речень, він вперше вказує на те, що, виходячи з типу номінальної синтагми *SN2* у конструкції *SN1 + SV + SN2*, де *SN1* – іменна синтагма підмета, *SV* – дієслівна синтагма та *SN2* – іменна синтагма АД додатка, можна виділити речення, інформативна структура яких не є маркованою (через відсутність детермінанта). Загалом, дослідник виділяє: речення ідентифікуючого типу, в яких, завдяки вживанню атрибутивного додатка вноситься нова інформація (неозначена іменна синтагма); специфікуючого типу, в яких вживається означена іменна синтагма; предикативного типу, речення з немаркованими структурами та визначення – речення, які містять підмет, зазвичай, виражений

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

вказівним займенникам *се*.

В подальших лінгвістичних дослідженнях, типологія Ф. Хігінса була неодноразово переосмислена, зокрема лінгвістами бельгійської школи Е. Тоббак [10] та М. ван Петенгем [11], при поєднанні двох теорій – врахування статусу референта та актуального членування речення.

З нашого боку, уточнимо, що, у світлі теорій актуального членування речення також мають місце різні погляди поряд з класичним темо-рематичним поділом. Так, у різних авторів, зустрічаємо такі терміни: топік і фокус (М. Холідей) [5]; основа і предикативна частина (І. П. Распопов) [3]; топік і коментар (Ш. Лі та С. Томсон [8], Е. Тоббак [10]). Якщо порівняти класичні терміни теми і реми з поняттями топік і коментар, які пропонують вказані дослідники, то, додамо, що їх, передусім, розрізняє взаємодія між різними рівнями аналізу та дискурсивна площина, на яку вони орієнтовані. Представниця сучасної бельгійської школи Е. Тоббак [10] здійснює спробу переглянути підхід до традиційного темо-рематичного підходу, з точки зору аналізу речень, які містять АД (не)прямого додатка. Мовознавця пропонує нові терміни: *un topique prototypique continu* – прототипний неперервний топік та *un topique nouveau (ou discontinu)* – новий топік (або переривчастий) топік та вказує наступне: «для конструкцій з АД додатка характерним є те, що підмет являє собою або прототипний неперервний топік або новий топік, виходячи з існування певних кореляційних зв'язків між когнітивним статусом референта, його синтаксичною формою та потенційною можливістю референта функціонувати у обох формах» [10, с. 54].

Таким чином, висунута гіпотеза про те, що предикативні відносини, які виникають в атрибутивних реченнях з АД непрямого додатка, особливо з прийменником *comme*, належать до маркованих атрибутивних конструкцій (аналогі оцінкових, ідентифікуючих, специфікуючих речень та визначень, згідно типології Ф. Хігінса). Натомість, предикативні відносини в реченнях, без непрямого додатку, слід віднести до атрибутивних немаркованих конструкцій (аналогі речень предикативного типу, за Ф. Хігінсом [6]).

Загалом, неозначені іменні синтагми (*SN indéfinis*) часто вказують на те,

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atributyvni konstrukcii u skladi vtorynnoho predykata u francuz'kij movi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

**ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[ПРОБЛЕМЫ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ И КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКИ]**Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
[Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина]<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

що референт не є означеним, через це, рідко їхнє вживання може сприяти «топікалізації» повідомлення. Ненаголошені займенники, зі свого боку, позначають активні референти, тобто ті, які є центром повідомлення, власне звідси й випливає властивість позначення «топікалізованих» виражень в чистому вигляді. Згідно твердження дослідника Т. Жівона [4], важливою є також відстань між займенником та попередньою згадкою референта у висловленні: зазвичай йдеться про попереднє речення [4, с. 21]. В проміжному положенні між двома крайніми вираженнями референта – неозначеною номінальною синтагмою та ненаголошеними займенниками, знаходяться означені іменні синтагми. За своєю природою, позначення ідентифікуючих референтних зв'язків можуть, або ні, займати позицію топика у реченні.

Запропонована таблиця представляє частоту вживання особових займенників, означених та неозначених іменних синтагм, а також власних іменників для двох типів АД додатка (Табл. 1).

Граматичний клас номінальної синтагми SN2	АД прямого додатка		АД непрямого додатка	
	Кількість прикладів (390)	Відсоткове відношення (100,0 %)	Кількість прикладів (900)	Відсоткове відношення (100 %)
Особовий займенник	190	48,6 %	264	27,7 %
Власна назва	32	8,2 %	149	15,6 %
Означена іменна синтагма	164	41,9 %	512	53,7 %
Неозначена іменна синтагма	5	1,3 %	29	3,0 %

Табл. 1. Співвідношення між граматичним класом іменної синтагми і типом АД додатка

З даних таблиці випливає, що частота вживання особових займенників є пропорційно більшою для АД прямого додатка (48,6 %), ніж для АД непрямого додатка (27,7 %). Елемент SN2 нерідко інтерпретується,

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHIVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

як необмежений топік з огляду на предикативні відносини, які не є маркованими і таким чином, протиставляються до тих, які є маркованими (наприклад, прийменником *comme*). Таким чином, отримані дані є першим аргументом на захист гіпотези, згідно якої АД прямого додатка наближається до атрибутивних немаркованих конструкцій, тобто тих, які є властивими для речень чисто предикативного типу. Натомість, АД непрямого додатка можна віднести до класу атрибутивних маркованих конструкцій.

У розгляді даної гіпотези, можемо дійти висновку, що, при інтерпретації типів атрибутивних речень, які містять АД додатка, логічним виявляється те, що у реченнях з АД прямого додатка, елемент SN2 слід вважати темою (топіком), тоді, як у реченнях з АД непрямого додатка, елемент SN2 не буде прототипним і вважатиметься фокусом предикативних відносин. Звідси випливає також те, що відносини між граматичною формою та інформаційним статусом дозволяють висловити думку про суттєві відмінності, з точки зору предикативного потенціалу, двох типів АД додатка – прямого та непрямого. Не менш важливим є висновок, що існує прямий зв'язок між типом атрибутивних речень і появою предикативних відносин.

Продовжимо наш аналіз підходом дослідника К. Ламбрехта [7] до типології речень та наведемо його погляди на розподіл речень на два типи – марковані та немарковані. Так, на його думку, речення типу «топік»-«коментар» із канонічним порядком слів SV(O) (дієслово-додаток) є немаркованою прагматичною структурою. Речення з аргументативним фокусом, позначені мовознавцем як речення ідентифікуючого типу. Їхня комунікативна функція полягає в наданні референта, який ідентифікує аргумент, якого не вистачає у реченні, яке позначає відкриту пресупозицію. На відміну від речень попереднього типу, у яких присудок є частиною пресупозиції, речення з аргументативним фокусом нерідко являють собою синтаксичну структуру, в якій останній співпадає з синтаксичною функцією підмета. Саме в таких реченнях допускається відхилення від прямого

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atrybutyvnі konstrukcii' u skladi vtorynnogo predykata u francuz'kij movi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

**ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[ПРОБЛЕМЫ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ И КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКИ]**Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
[Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина]<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

порядку слів та можуть з'являтися марковані синтаксичні структури. Таким чином К. Ламрехт [7, с. 61] обґрунтовує, що порядок слів у реченні є одним із головних параметрів для розрізнення різних типів речень, в тому числі атрибутивних. Ми погоджуємося з ним і використовуємо його погляди при визначенні, із загального переліку, тих атрибутивних дієслів з АД (не)прямого, які дозволяють інверсію елементів всередині атрибутивної конструкції.

При порівнянні типологій двох аворів (Ф. Хігінса та К. Ламбрехта), а також завдяки аналізу фактичного матеріалу для пошуку типових конструкцій з АД (не)прямого додатка, ми встановили присутність певних розходжень. Зокрема, Ф. Хігінс [6, с. 127] стверджує, що «інверсія членів речення, пов'язаних предикативним зв'язком не є прийнятною у атрибутивних реченнях ідентифікуючого, визначаючого та предикативного типу». Він додає, що саме у реченнях специфікаційного типу, які містять марковану інформаційну структуру та виявляють присутність аргументативного фокусу, ця ознака виявляється головною. Однак, у порівнянні цих ознак з типологією К. Ламбрехта [7, с. 64], виявляємо те, що вони відповідають опису речень ідентифікуючого типу. Зазначимо, що в нашому дослідженні ми дотримуємося типології першого автора, оскільки вона нам видається ширшою та більш обґрунтованою, з огляду на вибір відповідної термінології.

Для повноти аналізу наведемо також погляд дослідниці М. ван Петенгем [12], частково полемізує з К. Ламбрехтом та подає наступне уточнення: «речення специфікуючого типу у французькій мові, загалом представляють інверсію підмета та присудка» [12, с. 128]. Вона також визначає найсприятливіші умови, для появи атрибутивної синтагми, а саме говорить про антепозицію до підмета (1).

(1) *La seule matière possible pour l'exécution du monument est le ciment.* [9, с. 86].

Таким чином, ми отримуємо підтвердження, що в реченнях специфікаційного типу, власне підмет надає нову інформацію у речення і є

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

фокусом висловлення. Тому, в нашому дослідженні, ми ставимо за мету визначити чи факт прийняття інверсії елементів SN2 (дodatka) та X (АД додатка) у реченнях специфікуючого типу є єдиною підставою для виникнення в них вторинної предикації.

При дослідженні атрибутивних конструкцій у нашому корпусі, ми виділили два види дієслів, які дозволяють як прямий порядок елементів SN2 (дodatka) та X (АД додатка) в атрибутивній конструкції, так і інверсію даних складових. Йдеться, зокрема про дієслова, які виражають судження та оцінку (*considérer, estimer, juger, croire, penser, trouver*) та каузативні дієслова (*rendre, garder*). В результаті аналізу, ми виявили, що лише третя частина дієслів (11 з 35 проаналізованих) мають позитивні показники. Вважаємо, що це пов'язано, насамперед, з їх валентними обмеженнями.

Нагадаємо, що в якості засобів зміни дієслівної валентності мовознавці розглядають зміну стану, вживання займенникової форми дієслів та каузативних конструкцій тощо. Сучасний представник бельгійської мовознавчої школи М. П'єрард [9, с. 499] вважає, що останній тип дієслів володіє рисами «фактивних операторів», які можна порівняти з модальним дієсловом *faire*. Він пропонує авторський термін «дієслова-вектори», оскільки скидається на те, що вони самі спочатку «обирають додаток, для того, щоб потім, під дією складного присудка V (дієслово) + АД додатка, він набує певної характеристики й надалі залишається нею маркованим». Дослідник запропонував довести присутність фактивної складової в аргументативній структурі атрибутивних дієслів у таких прикладах (2-4).

(2) *Le professeur a rendu Jean nerveux. = Le professeur a fait que Jean est devenu nerveux.* [9, с. 502].

(3) *Le médicament a gardé Marie éveillée/en vie. = Le médicament a fait que Marie reste éveillée/en vie.* [9, с. 502].

(4) *Ils laissent les enfants tranquilles. = Ils font que les enfants puissent être tranquilles.* [9, с. 503].

Однак, автор не пояснює того, як дієслово може одночасно

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atributyvni konstrukcii u skladi vtorynnogo predykata u francuz'kij movi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[ПРОБЛЕМЫ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ И КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКИ]Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
[Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина]<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

здійснювати вплив на елементи $SN2$ та X і формувати складений присудок з АД додатка. Натомість, ми висуваємо припущення, що в згаданому типі дієслів присутні риси «допоміжних» дієслів. Толерування інверсії елементів $SN2$ та X , в атрибутивних конструкціях, пояснює втрату рис повнозначних дієслів та відповідне набуття рис допоміжних дієслів. Так, якщо припустити, що дані атрибутивні дієслова дійсно можна трактувати як допоміжні, то в атрибутивному реченні із структурою $SN1 - V - SN2 - X$, власне елемент X , тобто АД (не)прямого додатка і є його предикативним центром, оскільки дієслово, яке мало б виконувати таку функцію, стало допоміжним і його центр змістився. Якщо дана гіпотеза виявляється дійсною, то роль елемента $SN2$ в даній структурі теж повинна бути переглянута, оскільки, з точки зору інформативної структури речення, його референт разом із дієсловом, яке стало допоміжним і елементом X , представляють частину предикативного фокуса речення і, отже, його можна визначити як «складний вторинний предикат».

Висновки

Ми зосередили нашу увагу на реченнях з участю АД (не)прямого додатка та вивченні особливостей природи інформаційної структури та статусу референта $SN2$ у реченнях із структурою $SN1 - V - SN2 - X$. Зокрема, при спробі усунути елемент X із речення ми з'ясували, що це призводить до розірваності та невизначеності у висловленні, оскільки, з огляду на актантний вузол у реченні, вони виявилися важливими для його загального змісту. Це надало нам підстави ствердити, що відкидання одного з складових елементів з речень, які містять АД, на семантичному рівні, рівнозначне усуненню з речення атрибутивної предикації загалом, що й доводить факт її присутності у таких конструкціях.

В свою чергу, в плані перспектив подальших досліджень, даний висновок виявляє необхідність загального розгляду питання інтерпретації атрибутивних конструкцій та валентних обмежень дієслів, які вводять як АД підмета, так і АД (не)прямого додатка у речення. Відзначимо, що у реченнях з

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалингвистики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]

© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

інтерпретацією суміжності, інтеграція атрибутивної предикації через специфічну синтаксичну структуру підрядності, в межах предикативної ієрархії, відрізняється від речень з обставинною інтерпретацією. Щодо підрядних конструкцій, то їхні особливості не рідко перегукуються з характерними, для речень з інтерпретацією суміжності. Підсумуємо, що врахування особливостей інтерпретації атрибутивних конструкцій, надають змогу підтвердити важливість відокремлення синтаксичної та семантичної детермінації складових елементів таких конструкцій.

Література

1. Вихованець, І. Р. «Навколо проблем предикативності, предикації і предикатності.» *Українська мова* № 1 (2002): 25–31.
2. Зелена, Ю. Л. Функціонування атрибутивних конструкцій в контексті вторинної предикації. *Нова філологія* 58 (2013): 76–79.
3. Распопов, И. П. *Актуальное членение предложения: на материале простого повествования преимущественно в монологической речи* (Уфа: Изд-во Башк. ун-та, 1961), 168.
4. Givon, T. *Syntax. A functional-typological introduction*, vol. I (Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1984), 464.
5. Halliday, M. «Language Structure and Language Function, New Horizons.» *Linguistics* (Harmondsworth: Penguin Books, 1997): 140–165.
6. Higgins, F. R. *The pseudo-cleft Construction in English* (New York: Garland, 1979), 393.
7. Lambrecht, K. «Prédication seconde et structure informationnelle: la relative de perception comme construction présentative.» *Langue française* 127 (2000): 49–66.
8. Li, C., Thompson, S. «Subject and Topic: A New Typology of Language.» *Subject and Topic* (New York: New York Academic Press, 1976): 457–489.
9. Pierrard, M. «Paramètres pour l'interprétation et le classement des constructions à attribut de l'objet.» *Langage et référence. Mélanges offerts à Kerstin Jonasson à l'occasion de ses soixante ans*, Kronning H., Norén C., Novén B., Ransbo G., Sundell L.-G., B. Svane (éds) (Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis, 2001): 497–507.
10. Tobback, E., Lauwers, P. «Une analyse en miroir de deux verbes évidentiels: s'avérer vs. se révéler.» *Revue Romane* 47 (2012): 49–75.
11. Van Peteghem, M. *La détermination de l'attribut nominal. Étude comparative*

(Current issues in pragmalinguistics)

Marked and Non-Marked Attribute Structures within a Secondary Predicate in the French Language (in Ukrainian) [Markovani ta nemarkovani atrybutyvní konstrukcii' u skladi vtorynnogo predykata u francuz'kij movi]

© Zelena I. L. [Zelena Ju. L.] zelena_j@ukr.net

**ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[ПРОБЛЕМЫ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ И КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКИ]**Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
[Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина]<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>*de quatre langues romanes (français, espagnol, italien, roumain)* (Bruxelles: Paleis der Natiën, 1993), 181.**References**

1. Vyhovanec, I. R. «Navkolo problem predykatyvnosti, predykacii' i predykatnosti.» *Ukrai'ns'ka mova* [= «Around the problems of predictability, predication and predicability.» *Ukrainian language*] 1 (2002): 25–31.
2. Zelena, Iul. L. «Funkcionuvannya atrybutyvykh konstrukcij v konteksti vtorynnoi' predykacii'.» *Nova filologija* [= «Functioning of attributive constructions in the context of secondary predication.» *New Philology*] 58 (2013): 76–79.
3. Rqspopov, Y. P. *Aktual'noe chlenenye predlozhenyja: na materyale prostogo povestvovanyja preymushhestvenno v monologicheskoy rechy* [= *Actual articulation of the sentence: on the material of simple narration mainly in monologue speech*] (Ufa: Yzd-vo Bashk. un-ta, 1961), 168.
4. Givon, T. *Syntax. A functional-typological introduction*, vol. I (Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1984), 464.
5. Halliday, M. «Language Structure and Language Function, New Horizons.» *Linguistics* (Harmondsworth: Penguin Books, 1997): 140–165.
6. Higgins, F. R. *The pseudo-cleft Construction in English* (New York: Garland, 1979), 393.
7. Lambrecht, K. «Prédication seconde et structure informationnelle: la relative de perception comme construction présentative.» *Langue française* 127 (2000): 49–66.
8. Li, C., Thompson, S. «Subject and Topic: A New Typology of Language.» *Subject and Topic* (New York: New York Academic Press, 1976): 457–489.
9. Pierrard, M. «Paramètres pour l'interprétation et le classement des constructions à attribut de l'objet.» *Langage et référence. Mélanges offerts à Kerstin Jonasson à l'occasion de ses soixante ans*, Kronning H., Norén C., Novén B., Ransbo G., Sundell L.-G., B. Svane (éds) (Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis, 2001): 497–507.
10. Tobback, E., Lauwers, P. «Une analyse en miroir de deux verbes évidentiels: s'avérer vs. se révéler.» *Revue Romane* 47 (2012): 49–75.
11. Van Peteghem, M. *La détermination de l'attribut nominal. Étude comparative de quatre langues romanes (français, espagnol, italien, roumain)* (Bruxelles: Paleis der Natiën, 1993), 181.

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Актуальные вопросы прагмалінгвістики])

Марковані та немарковані атрибутивні конструкції у складі вторинного предиката у французькій мові (Українською) [Маркированные и немаркированные конструкции в составе вторичного предиката во французском языке (На укр. яз.)]© Зелена Ю. Л. [Зеленая Ю. Л.] zelena_j@ukr.net